

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Serisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Suverana noastră.

Impărăteasa și regina *Zita* și-a serbat în 27 Aprilie onomastica, iar în 9 Mai își serbează ziua natală.

Cu prilejul serbării zilei onomastice un ziar vienez a publicat, după informațiuni primite din cercuri apropiate de curte, următoarele:

În jurul persoanei tinerei noastre suverane *Zita* se concentrează tot mai mult interesul populației din monarhie. În mijlocul sgomotului de arme, femeea aceasta a fost chemată să ocupe un post, care pretinde o personalitate întreagă și desăvârșită. Îndatoririle de reprezentare nu sunt pentru împărăteasa-regină numai festivități obișnuite la curte, ci ele formează sarcini grele, obligamente mari, ce trebuie să le primească asupra sa.

Negreșit, în gazete este ușor de cetit câte o știre, că: *Maiestatea Sa, Impărăteasa și Regina*, a binevoit a acorda o audiență, sau că a vizitat cutare așezământ filantropic ș. a. Dar *că asemenea fapt al suveranei* însemnează o sumă de lucrări pregătitoare, o pătrundere a intereselor singuraticilor indivizi, o apăsătoare a multelor dorințe, — la aceasta nu se gândește fiecare.

Se cere pricepere, inimă, duh și multă precumpănire, de care omul nu prea are multă în tinerețele sale, pentru a răspunde cu bună dreptate tuturor așteptărilor. Domnițoarea *Zita* însă este înzestrată dela fire cu admirabile daruri. Ea voește să fie înainte de toate o mamă a țării în cel mai frumos înțeles al cuvântului; ea voește să ajute în tot locul unde poate, — și în vremea lipselor de astăzi, mare este numărul celor ce au trebuință de a fi ajutați.

Când această distinsă femeie ascultă atentă vorba din spital a soldatului rănit, care-i povestește jalea și năcazul, ea, și după ce a părăsit casa de suferințe, nu încetează a se gândi la soarta necăjitului rănit și a familiei lui părăsitate, și nu-i liniștită până nu știe, că în adevăr a dat ajutor *statornic*, nu numai momentan, omului care a sângerat pentru țară și tron. Este caracteristic pentru firea sa de a lua parte la durerile altora, că totdeauna, la ocazii de felul acesta, cere să fie însoțită de foarte puține persoane. Nu vrea ca vizita sa să producă neliniștea, împreună de comun cu primirea ceremonioasă domnițoarei anunțate cu multe zile înainte. Mai bucuros vorbește singură, fără alai, cu omul suferind, și dacă poate îl ajută cu bunătate.

Are deosebit talent de a organiza. Și-a îndreptat luarea aminte asupra centralizării patronajului în urma evenimentelor războiului, interesându-se cu mare zel de soarta copiilor săraci și bătuti de nenoroc. Același interes îl poartă pentru alți nenorociți, pentru prizonierii austro-ungari din statele dușmane. Ziarele au pomenit adeseori de audiențele date din

partea suveranei *Zita* trimișilor neutrali, cari îi raportau despre viața prizonierilor de război aflați în depărtate țări.

Pe lângă toată activitatea sa închinată publicității, viața de familie a părechei domnițoare este ferită de ochii adeseori cu mult prea indiscreți ai lumii. Se spune, că suverana este o mamă duioasă, îngrijitoare și mândră de copiii săi, pe care însă nu-i trimite la plimbare în trăsura prin străzile capitalei, ci le dă ocupație în romanticul parc dela *Hetzendorf*, în grădina măeasătră din *Schönbrunn*, sau în odăile destinate copiilor. Poporul vienez n'a văzut pe micul prinț de coroană *Otto*, decât la înmormântarea monarhului *Francisc Iosif*, când prințisorul serios și grav, și totuși cu o curiozitate de copil, pășea dus de mâna mamei îndărătul scriului neuitatului monarh, iar publicul capitalei ungară nu l-a zărit, decât la încoronarea regelui *Carol*, când iarăși se atașa cu toată dragostea de iubita sa mamă.

Acasă, la sine, suverana noastră *Zita* nu vrea să fie împărăteasă și regină, ci mamă și soție. Iată o gingașă însușire, care completează icoana ei în mod atât de simpatic.

Doă ministere noi. Contele *Stefan Tisza*, ministrul prezident al țării noastre, a făcut propunere conților *Esztérházy Moritz* și *Stefan Bethlen*, aparținători ambii partidului constituțional de sub șefia contelui *Iuliu Andrassy*, să facă parte din guvern, ca miniștri fără portofoliu și cu cerc special de activitate. Ambii au declarat, după consultările avute cu contele *Andrassy*, că nu pot primi ofertul făcut din partea contelui *Tisza*.

Rusia nu leagă pace separată. Ministrul de externe rusesc a trimis în 1 Mai notă telegrafică tuturor reprezentanților Rusiei din statele aparținătoare antantei, comunicându-le, că știrile despre legarea unei păci separate cu puterile centrale sunt scornituri și că din contră, Rusia va continua războiul până la învingerea finală, căutând să scoată pe dușman din teritoriile ocupate și împlinindu-și angajamentele luate față de aliații ei.

INTRIGI ANTANTISTE. O foaie olandeză publică informația correspondentului ei din Petrograd, primită, cum afirmă, din cercuri conducătoare, că puterile din antantă nu mai doresc desmembrarea monarhiei austro-ungare, ca la începutul războiului, ci sunt gata să lege pace separată cu ea, dacă oferă garanții cu privire la acordarea de drepturi pe seama diferitelor naționalități. Ar vrea adevărul antanta să o deslipească de Germania, dar nu-i va succede planul!

Doă interpelări. În camera imperială germană din Berlin a fost adresată cancelarului o interpelare din partea fracțiunii conservative, de cuprinsul, că după ce socialdemocrații germani, în concludul pe care l-au luat, vreau o pace fără anexiuni și fără despăgubiri, cecece nu ar corăspunde necesităților de viață a poporului german, cancelarul să declare ce poziție ia față de acest conclud? Au adresat cancelarului interpelare și socialdemocrații, de înțelesul, că după ce în Rusia este intenția de a se lega pace, dacă renunță toți la

anexiuni și despăgubiri, are de gând cancelarul să facă pașii necesari, ca pacea viitoare să fie legată pe baza înțelegerii reciproce, fără anexiuni și fără despăgubiri de război? Cancelarul va răspunde în curând la ambele interpelări, diametral opuse.

O scăpare din vedere.

Mai la vale publicăm vorbirile cu cari au fost deschise sesiunile ordinare sinodale din Arad și Caransebeș. Din cuprinsul lor se poate constata, că nici în fața sinodului aradan și nici în fața celui din Caransebeș nu s'a făcut nici o pomenire dela locul prezidial despre schimbarea întâmplată în biserica noastră în anul trecut, prin alegerea, întărirea, hirotonirea și instalarea noului nostru Mitropolit, a *Escelenței Sale*, părintelui *Vasilie Mangra*, ridicat și la înălțimea de consilier intim al *Maiestatei Sale*. Cu această scăpare din vedere se ocupă «Gazeta Transilvaniei» într'un număr mai recent, publicând la loc de frunte următoarele:

În mijlocul valurilor turbate, care se prăvălesc asupra noastră cu puterea lor elementară cea mai amenințătoare, ne este dat să gustăm astăzi un nou pahar de amărăciune tocmai dintr'o parte, dela care ne așteptam mai puțin. Amăsurat Statutul organic al bisericii noastre drept-credincioase române, s'au intrunit în Dumineca Tomii atât la Arad, cât și la Caransebeș, sinoadele eparhiale sub conducerea episcopilor diecezelor respective. Din motive ușor de priceput sinodul arhidiecezan nu s'a putut intruni la Sibiiu, până când nu se vor fi reînăpoiat acasă și consistorul arhidiecezan refugiat la Oradea mare și până când și *Escelența Sa*, Mitropolitul *Vasilie* nu se va fi instalat în reședința sa legală.

Ambele sinoade din diecezele sufragane ale mitropoliei noastre au fost deschise de cătră P. S. Lor episcopii respectivi cu vorbiri acomodate situațiunii. Până acum cunoaștem textual numai vorbirea, cu care a fost deschis sinodul eparhial dela Caransebeș, publicat în «Foaia diecezană» din 9 crt. Despre discursul de deschidere al sinodului din Arad avem numai știrile publicate prin ziaarele din capitală, prin urmare deși cu oarecare rezervă și până la dovadă contrară, trebuie să ne întemeiem numai exclusiv pe acele constatări și date, care le-am găsit acolo.

Deosebit de surprinzător este mni întâi faptul, care reiese atât din cuvântarea de deschidere a episcopului din Caransebeș, cât și din cele relate de cătră gazetele din capitală despre cele petrecute în sinodul din Arad, că *nici unul dintre episcopii sufragani nu și-a ținut de datorie și n'a aflat cu cale a aminti cu un cuvânt măcar întărirea alegerii de Mitropolit și Arhiepiscop, instalarea dela Oradea mare și numirea de consilier intim a Escelenței Sale Domnului Vasilie Mangra, ales cu atâta însuflețire și cu majoritate atât de covârșitoare în congrusul ectoral din Iulie 1916.*

Oricât de mare rol ar putea avea în asemenea împrejurări supărarea, ori chiar și invidia, după a noastră modestă convingere este o chestiune de elementară datorie, ca atunci, când

biserica văduvită își recapătă pe șeful ei legal și după toate normele constituționale bisericești, iar pe deasupra acest șef este distins și cu titlul de consilier intim al *Maiestatei Sale Regelui*, momentul acesta însemnat nu putea fi trecut cu tăcerea în mod atât de bătător la ochi. Noi accentuăm la fiecare ocaziune, că n'avem disciplină în biserică, că respectul reciproc slăbește văzând cu ochii și în locul lui se întronisează anarhia. Cum, *Doamne iartă-mă*, să creștem turma după legile disciplinei, când capii diecezelor ignorează pe șeful lor suprem, pe capul bisericii noastre? Este poate fatalitate de coincidență ori înțelegere formală, dară întrelăsarea acestei datorii ne apare mai mult decât paradoxă. Nu discutăm chestia din punct de vedere personal și nu ne oprim nici la semnele atât de elocvente de încredere și distincție preainaltă, care au însoțit acest fapt momentuos în biserica noastră, precum nu voim să analizăm nici situațiunea precară actuală a bisericii și a neamului nostru românesc peste tot, ci tăiem la răboj faptul acesta greșit, ca un semn regretabil al slăbiciunilor omenesci. Căci aici nu se poate invoca cu nici o îndreptățire scuza, că diecezele n'ar avea nimic cu Mitropolia, *când Mitropolitul e șeful suprem al bisericii întregi* și când § 143 din Statutul organic spune apriat: «*Mitropolia este întrunirea mai multor eparhii, prin legătură canonică, pentru susținerea unității instituțiilor și intereselor generale bisericești și formează provicia mitropolitană, cu Mitropolitul în frunte*». Iși are fiecare dieceză autonomia sa, dar în organismul bisericii noastre ele formează câte un simplu organ, și vai de organismul acela, în care nu există respectul față de cap și ale cărui membre sunt animate de asemenea sentimente, ca și care es la iveală din constatarea noastră tristă, dar adevărată! Atât în ce privește cazul dela Caransebeș.

Mai grav apare însă cazul dela Arad, dacă comunicatul telegrafic al unui ziar din capitală este adevărat. În acest comunicat se susține, că în ziua a doua a sinodului, în comisia organizatoare, episcopul a voit să îndrepteze lucrul și a propus să se ia cu bucurie la cunoștință alegerea Mitropolitului *Vasilie Mangra*, la cecece secretarul consistorial *Vasilie Goldiș* a izbucnit râzând: «Eu nu iau la cunoștință cu bucurie!»

Atunci prezidentul a întrebat, dacă voește să facă contrapropunere, dar dânsul a răspuns, că nu voește.

Acest incident, combinat cu împrejurarea atât de nepătrunsă, că nici secretarul consistorial, nici membrii corpului profesoral al seminarului din Arad, cu directorul lor în frunte, n'au iscălit manifestul de loialitate al poporului român în frunte cu capii ambelor biserici românești, ne dă foarte mult de gândit și ne produce o serioasă îngrijorare pentru soarta viitoare a bisericii și neamului nostru, care — suntem absolut convinși —

nu stau sub conducerea unor curente atât de primejdioase, cari sunt egale cu încercarea de sinucidere. Durerea noastră este cu atât mai mare, cu cât nu ne vine a crede, că episcopul în conștiința datoriei și responsabilității sale grele, ar fi capabil de asemenea acte; sunt însă influențe cărora de fapt nici în cazul de față nu le-a putut rezista, ori cari în buna sa credință l-au sedus. Și e timpul suprem, să înceteze și influențele de o natură și cele de altă natură, când e vorba de interese atât de sfinte obștești.

De sigur numai un fruct al acelei influențe nefaste a putut fi incidentul al doilea penibil relatat de foile streine, că fiind vorba de ajutoarele de 190,000 și de 250,000 de coroane asigurate de *Comisiunea regnicolă pentru ajutorul de război* la mâna Mitropolitului pentru a se ajutama preoții din întreaga mitropolie în aceste timpuri grele și care sumă de aproape o jumătate de milion Mitropolitul în baza *inspecțiilor sosite dela diecezele sufragane a trimis-o spre împărțire episcopilor respective*, episcopul Aradului ar fi exclamat indignat:

— «Eu am mai multă putere prin cele sufletești decât prin bani», și în urma acesteia apoi s'ar fi hotărât a înainta o rugare către guvern, ca pe viitor ajutoarele de această natură să le transpună direct la mâna episcopului din Arad pe seama eparhiei sale.

Oricât de mare gelozie pentru autonomie și independență ar voi să invoace Prea Sfinția Sa în această chestiune, ne pare rău, dar nu-l putem aproba. Una din două: *Ori ținem, că biserica are un singur cap și prin urmare numai Mitropolitul o reprezintă, ori apoi negăm existența legăturii și unității ei depusă în legea ei fundamentală.* Lasă, că în cazul de față mai poate încăpea și chestia de încredere, când e vorba de a obține anumite favoruri pe seama clerului nostru mult hulit și încercat, cum e favorul de față printr'un ajutor atât de însemnat de război, care cu drept cuvânt înseamnă balsam alinător în marea de nevoi și în scumpetea colosală, dar după modesta noastră părere, mitropolitul a mers de bună voie așa de departe cu bunăvoință, loialitatea și respectarea autonomiei și independenței episcopilor săi subalterni, încât *dela dânșii a cerut propuneri și dânșilor le-a asignat suma întreagă spre împărțire, menținând pe seama sa numai puțină justificării sumelor erogate.*

Și dacă și în acest fapt mai poate afla cineva motiv de supărare și jicnire și cu asemenea argumentare mentală crede, că guvernul ar putea găsi întemeiată cererea amintită, ori peste tot ar putea intra în viitor în tratative de asemenea natură, prin care în faptă ne subminează autoritatea capului bisericii, atunci cu durere trebuie să exclamăm: *Peirea noastră prin noi înșine!*

Sinodul din Arad.

Sinodul eparhial aradan, întrunit în sesiune ordinară în Dumineca Tomii, a fost deschis prin Preasfinția Sa, părintele episcop *Ioan I. Papp*, care cu ocazia aceasta a rostit cuvântarea următoare:

Cristos a înviat! Domnilor Deputați! De câteori am norocirea să vă văd adunați în centrul reședinței noastre episcopale, de câteori am norocirea de a vă vedea adunați în jurul meu, cum se adună fiii unei familii în anumite zile de sărbătoare la căminul părintesc, mă adie un vânt plăcut de Maiu, mă simțesc într-o atmosferă cu totul deosebită de atmosfera de toate zilele, pulsul inimii mele bate mai regulat, simțesc adică o primenire a facultăților truștești și o înviore a celor sufletești, astfel, că așa putea zice cu psalmistul,

că se înoesc ca și ale vulturului tinerele mele.

Când astfel dau expresiune sentimentelor mele, dau expresiune și convingerii, că de asemenea sentimente este cuprins și sufletul domniilor voastre, domniilor deputați, ceea ce își are și trebuie să-și aibă explicația, nu numai în faptul, că după cursul unui an ne zile de revedem întruniți iarăși la acest loc și la această nouă sărbătorire din viața constituțională a bisericii noastre, ci deosebi și pentru însuși scopul urmărit prin aceasta și alte asemenea întruniri.

Pentru mine această întrunire este și acum ca totdeauna zi de adevărată sărbătoare, pentru că-mi dă prilejul să răspund și să dau seamă despre modul chivernisirei talanților încredințați, iar pentru domniile voastre, domniilor deputați, este și trebuie să fie adevărată zi de sărbătoare, pentru că în calitatea de reprezentanți ai bisericii vii, ai clerului și ai poporului din întreaga noastră eparhie, aveți nu numai voia și dreptul de control, ci și puțința de a compeni împreună cu mine modul și mijloacele recerute la ajungerea scopului urmărit, deci modul și mijloacele recerute la conservarea, întărirea și prosperarea așezămintelor religioase morale și culturale economice ale sfintei noastre biserici.

La aceasta întrunire însă mă simt dator, ca înainte de toate să fac mențiune de evenimentele obvenite dela ultima noastră întrunire, evenimentele de însemnătate istorică, cari ca atari ating de aproape atât interesele statului nostru ungar, cât și interesele bisericii și ale neamului nostru peste tot.

Eveniment, pe cât de surprinzător, pe atât de dureros și adânc simțit este înainte de toate acela, că și regatul vecin, deci și România, presupusa noastră prețină, a intrat în șirul dușmanilor și astfel la 15/28 August 1916 și acest regat a pornit război asupra statului și a aliaților lui, și prin aceasta și contra noastră și a neamului nostru, care război are între altele de urmare și aceea, că consistorul mitropolitan și arhidiecezan a trebuit să-și părăsească sediul din Sibiu și să se refugieze la Oradea-mare, mutându-și acolo și institutul teologic, iar cel preparandial dislocându-l provizor la Arad, unde s'a imbinat cu al nostru.

Din prilejul pornirii dușmănoase a numitului regat am trimis eparhiilor noastre pastorală de dto 18/31 August 1916 Nr. 4000/1916, în care am sfătuit clerul și prin el am îndemnat poporul, ca acum ca ori și când să fie treaz la minte și cumpanit la vorbe și la fapte; i-am îndemnat să nu deie crezământ vorbelor dulci dar amăgitoare ale acelor, cari s'ar apropia de ei și ar încerca să le verse în inimă veninul înșelăciunii, cum a vărsat oarecând șarpele în urechile Evei, spunându-le, că prin acestea nu numai s'ar turbura pacea și bunăînțelegera dintre noi și concetățenii noștri, ci și înșiși și-ar atrage mare răspunder; din contra i-am sfătuit să deie probe înverdate, că suntem conștii de datorințele noastre cetățenești și astfel să deie probe, că precum neamul nostru în tot trecutul său îndepărtat, așa și noi cei de acum gata suntem, deopotrivă cu concetățenii noștri, să luăm arma în apărarea tronului și a patriei noastre mame, contra tuturor dușmanilor, ori din ce parte s'ar arăta aceștia.

Al doilea eveniment, care a umplut de durere și întristare inima și rărunchii noștri, întocmai cum a umplut de durere inima și rărunchii tuturor cetățenilor monarhiei austro-ungare, este trecerea din viață a fericitului întru pomenire monarh Francisc Iosif I, purtătorul coroanei Sfântului Stefan, care în tot cursul îndelungat al glorioasei Sale guvernări a fost bună-tatea întrupată a inimei regale, îngerul păzitor al păcii, adevăratul părinte al tuturor popoarelor supuse blândei și înțeleptei sale oblunduirii, iar neamului și bisericii noastre ortodoxe române și așezămintelor ei i-a fost în toate timpurile sprijinitor, binevoitor și ocrotitor neîntrecut.

De aceea, precum la timpul său am dispus prin circulară Nr. 5030/1916 cele de lipsă pentru manifestarea doliului în formă internă și externă, așa și acum, și de câteori ne vom întruni în asemenea adunări bisericești în scopul exercierii dreptului de a ne regula, administra și conduce înșine trebile noastre bisericești, școlare și fundacionale pe baza statutului nostru organic, pe baza legii noastre fundamentale, sancționate de M. Sa fericitul întru pomenire monarh, cuvine-se să ne arătăm pietatea și recunoștința și cătră umbra acestui glorios monarh, și acestei pietăți și recunoștințe să-i dăm expresiune și acum prin ridicare, întonând cuvintele: *«Binecuvântată să fie memoria Lui din generațiune în generațiune!»*

Pe lângă evenimentele de adânc simțită durere, atinsă mai sus, amintesc și evenimentul de mare bucurie și liniștire sufletească a tuturor popoarelor monarhiei noastre austro-ungare, și astfel și a noastră, că pe Tronul regal s'a suit M. Sa cesaro și apostolică regească Carol Francisc Iosif, sub numele de Carol al IV-lea, care după spiritul în care s'a crescut și de după jurământul depus, ne dă garanța de a fi credincios moștenirii testate de glorioșii săi strămoși, îngerul păcii.

Mai ating la acest loc, că biserica noastră a fost reprezentată prin episcopatul ei, ca și cetățeni și membri ai casei de sus, atât la înmormântarea fericitului întru pomenire, cât și la încoronarea noului împărat și rege, căruia să-i implorăm dela Împăratul ceresc zile senine întru ani îndelungați de pacinică guvernare cu mână tare și cu braț înalt, spre binele și fericirea tuturor popoarelor sunuse sceptrului Său. *Să trăiască MM. LL. gloriosul nostru monarh și preagrațioasa noastră regină!* (Aplause).

Trecând acum la afacerile cari privesc direct interesele eparhiei noastre ca și atari, nu pot trece fără a constata faptul, că suntem la sfârșitul perioadei al 16-lea, deci cu sesiunea ordinară de acum încheiem și noi — cu celelalte eparhii din mitropolia noastră — anul al 48-lea dela punerea în aplicare a statutului nostru organic.

Când însă ne cugetăm la acest trecut al vieții noastre constituționale, nu putem trece cu vederea fără a recunoaște, că în acest interval scurt în viața unui popor, în raport cu trecutul am făcut progrese frumoase și pe multe terene, și astfel putem constata: că ni s'au sporit fondurile și fundatiunile cu scopuri culturale și umanitare, atât în centru, cât și în anumite parohii; comunele bisericești au sporit numărul școlarelor, au ridicat edificii școlare și bisericii pompoase, și prisosul banilor l'au invertit în realități; iar în centru s'au înființat alumnee, edificii pompoase pentru institutul pedagogic-teologic și pentru școala civilă de fete cu internat și altele.

Dar când recunoaștem aceste îmbunătățiri față cu trecutul, nu putem retăcea faptul, că deși pentru creșterea tineretului, și prin el a poporului credincios s'au adus jertfe mari și însemnate, în același timp totuș cu toate acestea nu s'a făcut totul ce trebuia să se facă și astfel nu s'a realizat idealul, de care trebuie să fim conștii, încât și nouă ne sună cuvântul sfintei evanghelii: *«Martă, Martă! te silești, și spre multe te grijești, dar un lucru trebuiește».*

Și care altul să fie acel lucru, decât îngrijirea cât mai bună de creșterea religioasă morală a tineretului și a poporului peste tot, de cultivarea inimii în proporție cu deșteptarea minții, adică de desvoltarea în el a dragostei cătră biserică și a sentimentului de jertfă la susținerea, întărirea și promovarea așezămintelor ei, cu un cuvânt: de îngrijirea primenirii vieții creștinești, care îngrijire între împerejurările date nu o putem lăsa numai în sarcina școalei și a bisericii, ci și noi înșine, noi reprezentanții bisericii vii avem datorința să dăm exemplu de mai mare interesare cătră acest scop, atât prin împlinirea poruncilor dumnezeiești și ale sf. biserici, prin aprecierea și păzirea datinelor creștinești, cât și prin darea de bună voie a jertfei ce ni-se cere, pentru că dragostea fără jertfă este numai o aramă sunătoare și un chimval răsunător.

Când ating trebuința de primenire a vieții creștinești, mă cuget nu numai la stările de acum, ci și la cele ce pot urma după mult dorită încheiere a războiului înfricoșat de acum.

Știm cu toții, că nu numai creștinii buni, oamenii cu frica lui Dumnezeu, ci și aceia, cari n'au crezut că este Dumnezeu și poruncile Lui nu le-au plinit, acum înainte de plecare la front au cerut să fie mărturisii și cuminecați, împăcându-se prin aceasta cu Dumnezeu, cu sine înșiși și cu deapropapele.

Mai știm cu toții, că în zilele furtunoase și de primejdie inima omului se smerește, pentru că simte trebuința ajutorului prealalt, dar știm apoi după aceea, că după ce a trecut viforul și se vede rămas în viață, omul uită tot năcazul și suferința și pecând unii știu și de seamă de darul și ajutorul de sus și se îndreaptă, pe atunci alții devin și mai răi, și mai împetriți la inimă.

Se știe, cât au oftat părinții noștri după drepturile vieții constituționale, se știe cât au ostenit în scopul de a avea episcop de neamul lor și cum au mulțumit lui Dumnezeu, când s'au văzut trecuți peste războiul din 1848/9; iar cum s'a pregătit de participare la sinodul diecezan ținut la 23 Iulie 1850, ne spune însuși protocolul acestui sinod, din care cetim, că «în ziua deschiderii sinodului, deputații împreună cu comisarul guvernial, s'au dus la biserică, au ascultat sf. liturgie și s'au cuminecat după datina dela toate sinoadele, a urmat

apoi chemarea Duhului sfânt și deschiderea sinodului».

Care e starea de acum a acestei afaceri, țin de prisos să mai accentuez, pentru că aceasta o cunoaștem cu toții și fie care dintre domniile voastre este în vârstă să mărturisească despre sine, dar trebuie să dau expresiune părerii bazate pe împrerjurările cunoscute, că dacă ne iubim biserica, precum nu mă îndoiesc, dacă voim să-i asigurăm existența spre ajungerea scopului ei divin, și spre ajungerea scopului de a ne fi și în viitor adevărată cetate de apărare contra ispitelor vieții, — cum ne-a fost și în trecut, — e timpul suprem, să începem premenirea vieții religioase a tuturor claselor, cari fac parte din biserica noastră națională, ca astfel oștenii, fiii noștri, la reintoarcerea lor de pe câmpul de luptă să ne afle consolidăți și împăcați, să ne afle ducând o adevărată viață creștinească, să ne afle înoșiți în cugete și simțiri spre îndeplinirea tuturor poruncilor și a datorințelor creștinești, între cari: datorința cătră Dumnezeu, cătră noi înșine și cătră deapropapele noastre.

Și până să urmeze rapoartele generale și speciale, vă atrag binevoitoarea atențiune la unele rapoarte speciale, deosebi la propunerile făcute în meritul ameliorării dotațiunei preoției diecezane, la dotația protopresbiterilor, la modificarea statutelor fondului diecezan preoțesc, la modificarea regulamentului afacerilor interne a Consistoriilor noastre și la adaosul de scumpete a funcționarilor și al profesorilor dela institutele noastre centrale.

După toate acestea, precum în sfânta biserică așa și în acest loc, rog pe miostivul Dumnezeu: să verse în inimile noastre duhul înțelepciunii, duhul înțelegerii și al temerii de Dumnezeu, ca astfel să ne împlinim în pace și în bunăînțelegeră chemarea, la care ne-am întrunit, iar de încheiere salutându-vă cu toată stima și dragostea părintească de bună venire și de norocoasa revedere, dec ar sesiunea ordinară a sinodului nostru ordinar din anul 1917 de deschisă. (Aplause și aclamațiuni).

Sinodul dela Caransebeș.

Sesiunea ordinară a sinodului eparhial din Caransebeș a fost deschisă în Dumineca Tomii prin Preasfinția Sa, episcopul *Dr. E. Miron Cristea*, cu vorbirea următoare:

Domnilor deputați! Cristos a înviat! (Deputații răspund: «Adevărat c'a înviat!») Da, aveți dreptate. Cristos a înviat. Ba dela eruperea acestui război, care s'a estins acum și asupra continentului al cincilea, chiar de 3 ori am prăznuit învierea lui Cristos; dar cu toate acestea sublimele lui învățăături despre iubirea deapro-pelui sunt cuprinse încă de o puternică eclipsă, încât pacea lui Cristos, sau după cuvântul apostolului neamurilor, «pacea lui Dumnezeu, care covârșește toată mintea», încă nu are destulă lumină și căldură prielnică pentru de a putea prinde rădăcini statornice în inimile celor conduc destinele tuturor popoarelor, ce se războiesc.

Gloriosul, preabunul și bătrânul nostru împărat și rege Francisc Iosif I. a trebuit să se despartă cătră finea anului trecut pe vecie de țările sale în toiul celei mai crâncene războiri, — ce-i drept — mulțumit de succesul armelor sale și de vitejia popoarelor sale, dară totuși amărât în suflet, că nu s'a putut despărți de popoarele sale în mijlocul binecuvântărilor păcii, pe care totdeauna a dorit o.

Moartea lui a stârnit în inima tuturor fiilor bisericii noastre ortodoxe-române sentimentele celei mai adânci recunoștințe pentru toate binefacerile, de câte a împărțit și pe credinciosul său popor român din patrie în cursul atât de îndelungatei sale domnii.

Căci nu numai dobândirea frumoasei autonomii, pe temeiul căreia s'a făcut organizarea bisericii noastre din mitropolie, ci — afară de câteva instituțiuni culturale cu activitate mai restrânsă, — întreg progresul ce l'au făcut Românii din patrie — ca biserică și neam — atât pe terenul bisericesc, cât și cultural, social, artistic și economic, cade în timpul glorioasei domnii a acestui rege. Avem deci motive puternice a regreta, nu din datorință oficială, ci din recunoștință fiască moartea lui în-tâmplată la adânci bătrânețe.

Mângăere ne oferă faptul, că urmașul său în tronul glorioșilor Habsburgi, Majestatea Sa Carol IV — deși tânăr — se arată a fi împodobit cu alese virtuți de înțelept domnitor, care vrea mulțumirea tuturor popoarelor sale și a tuturor claselor de cetățeni, și care a anunțat la suirea Sa pe tron, că dorește să domnească în semnul păcii. Astfel putem avea nădejdea, că va conlucra ca să să împli-

nească cât mai curând cuvintele apostolului Pavel, când zice «și Dumnezeuul păcii va fi cu noi» (Filip. — IV. 4.)

Când se va împlini acest cuvânt, bucuria va fi mare, căci ea se va resimți pe toate continentele lumii; iară poporul nostru — alătura de celelalte popoare — va ajunge a fi părtaș la «răsplata» promisă prin rostul unuia dintre întâii săi sfinți, pentru ținuta loială, pentru jertfele mari și vitejia, cu care am contribuit la apărarea țării și a tronului; iară — sub aripile ocrotitoare ale păcii și liniștei — biserica și așezămintele ei are să înceapă o eră de nouă activitate, de întărire și progres.

Indeosebi așteptăm noi — cei dela căma eparhiei — aceste zile, — nu numai spre a vedea reînălțarea vetrelor lor multe zeci de mii dintre iubii noștri fii sufletești, ci și pentruca atât munca dela consistior, cât și activitatea instituțiilor noastre de învățământ să poată reveni la cursul deplin normal, din care multele piedeci și mizerii, provocate de război, le-a scos bineșor, mai ales, că din 272 învățători 148 sânt înrolați.

Multe greutateți am simțit d. e. la oficiul cassei consistoriale, unde în continuu a trebuit să facem supliniri; iară încheierea socoților fondurilor și fundațiilor centrale pe 1916 — și așa cum este — s'a putut face numai cu extreme încordări ale unor oficiali.

Asemenea a suferit și suferă mult seminarul nostru în ambele sale secțiuni, căci — abstrăgând dela durerile și jalea generală din aproape toate familiile, de cari nici familiile elevilor noștri seminariați n'au rămas cruțate — referințele lor de trai și locuințe, lipsele de tot soiul, provocate de scumpetea nemaipomenită, multele îmbolnăviri și mai ales necorăspunzătoarele sale de învățământ, în cari au fost siliți să se indesuească — recvirate fiind salele de prelegeri pentru trebuințele militare: — au influențat în mod simțitor mersul învățământului, silind pe elevi ca să lupte cu greutateți multe întru satisfacerea îndatoririlor lor de școlari.

Secția pedagogică a fost și la noi — ca și în alte părți, — deadreptul deranjată prin război. Elevii cursurilor III și IV rând pe rând au fost înrolați aproape toți. Astfel silințele noastre și ale consistorului nostru, de a impopula mai bine secția pedagogică, au fost din nou zădărnice, fără vîna noastră.

De altcum — în comparație cu seminarul din alte părți — parecă totuși la noi, cu toate greutatețile, a decurs învățământul relativ mai normal.

Cu revenirea păcii, consistorul eparhial va continua silințele sale de a suplini lipsele, ce se vor constata. În privința impopularii pedagogiei noastre confesional însă cerem de pe acum și sprijinul doastră și al tuturor factorilor noștri bisericesti, îndemnând și sprijinind tinerii din partea locului, ca să se înscrie la cursurile lui, căci sporirea numărului elevilor și a învățătorilor este o chestiune de existență a acestui institut și o trebuință, care — mai ales după război — va fi tot mai simțită.

Deasemenea se impune necesitatea de a da și clerului pastoral — ca și învățătorilor confesionali — mai multă ocazie într-o a-și continua și după intrarea în viața oficială câștigarea de cunoștințe teoretice și practice din domeniul bisericesc și cultural, ca astfel toți preoții să înainteze cu timpul și să stea la înălțimea culturală a timpului; altcum — spre dauna activității pastorale — trebuie să vedem, cum după un șir de ani pe foarte mulți preoți îi absorb esclusiv preocupățiunile de ordin economic și material.

În scopul acesta organizarea preoților într-o «Asociație a clerului» cu ramificațiuni de conferențe preoțești după protopopiate — cum sânt și azi — ar face bune servicii și ar împlini și o veche și îndreptățită dorință a preoților, care în alte biserici de mult s'a intrupat.

Iară cel mai neglijat teren din câmpul vast al misiunii bisericii este — fără îndoială — educația religioasă a păturilor largi ale credincioșilor noștri. Pană acum în întreaga mitropolie nu s'a făcut destul în această direcțiune, care nu mai poate fi mult timp amânată, mai ales că cea mai mare parte a poporului nostru se învârtă încă și azi în cadrele «Visului Maicii Preceste». Poporul dela țară a început să cetească; mai ales s'au dat cu cetitul țărani concentrați în cursul războiului de acum. Acest dor după lectură instructivă nu va înceta nici după război. Deci trebuie oferită țărănimii noastre lectură aleasă și de cuprins religios, căci nu ne poate fi indiferent din ce izvor își stămpără credincioșii bisericii noastre setea sufletului lor.

În această direcțiune va fi de mare folos predică. Amvoanele bisericilor noastre în multe locuri au început a învia. Mulți preoți predică destul de des. Pilda aces-

tora trebuie să îndemne pe toți, ca să-urmeze. Deși nu aștept, ca în biserica noastră cu rit plin de atâta sublimă, instructivă și edificătoare poezie religioasă, predică să devie aceea este d. e. la confesiunile reformate — fără rit, — totuș apelez de astădată dela acest loc la preoțimea noastră, ca — întru educarea religioasă a credincioșilor — să cultive toți — barem în o anumită măsură — și predică, căci biserica noastră, tocmai spre a fi mântuitoare este și trebuie să fie și învățătoare, adecă după cuvântul evangelistului Matei «lumina» bisericii nu-i iertat a să pune sub obroc, ci trebuie «să lumineze tuturor» și celce «va învăța, se va chema mare întru împărăția cerurilor». Și — fiindcă nu fiecărui preot i s'a dat darul a fi și orator — să reînvie unii vechiul «Chiriadromion» și alte asemenea colecții bune de predici, revizuindu-le înainte de a se ceti. Anumite predici de autori mai noi, alese și trimise de autoritățile noastre bisericesti, încă vor fi de folos.

Un puternic mijloc de educație religioasă, pe care îl dorește și așteaptă credincioșii noștri, este o «Foaie» de cuprins religios, bisericesc și cultural, cu ceva instrucțiuni de economie și cu spicuri din întâmplările zilei, scrisă anume pe sama țărârilor noștri de cei mai buni educatori, scriitorii populari și folkloriști. O asemenea foaie ar reclama desigur cheltuieli — la început chiar însămnate; dar acelea trebuie căutate, căci ea ar da cel puțin săptămânal poporului un echivalent mult mai de preț, anume hrana sufletească, care în înțelesul învățăturilor bisericii dreptmăritoare să-l crească și cultive, ferindu-l de veninul, ce i-l imbie adeseori niște irresponsible secte.

Probabil, că în eparhia noastră s'ar găsi oameni de ajuns, cari să redacteze singuri o asemenea foaie; ori — spre a purcede unitar — poate că ar fi consultat a conveni toate eparhiile surori întru realizarea acestei idei, în care caz succesul ar fi pe deplin asigurat; ba pentru mitropolie există chiar fundațiunea de circa 400.000 c. a valorosului și distinsului fiu al bisericii noastre Emanuil Ungureanu dela Timișoara, care — așa știu — admite și sprijinirea unor asemenea scopuri, cum e cel indicat mai sus.

În nădejdea, că ideea aceasta se va dezvolta, se va coace și-și va deschide calea spre realizare — spre binele și folosul credincioșilor noștri, — deschid această sesiune sinodală.

Războiul.

La frontul răsăritean, la Sborov, a încercat dușmanul să strice cu mine pozițiile noastre, dar nu i-a succedat. Pe celelalte locuri situația e neschimbată la frontul acesta. Asemenea și în Macedonia și la frontul italian, unde aviatorii noștri au aruncat cu bun succes bombe asupra întocmirilor militare dușmane. La frontul apusean a fost zădărnicită și a patra încercare a englezilor de a sparge frontul german. Se dau lupte, atât la Arras, unde atacă englezii, cât și la Reims, unde atacă francezii, în fiecare zi, dar se termină totdeauna cu înfrângerea dușmanilor, grație eroismului rar al soldaților germani. În curând li se gată rezervele, atât englezilor, cât și francezilor, iar America li-a trimis vorbă, că numai pe la finea anului le va putea trimite un milion de soldați, firește, dacă vor permite submarinele germane.

NOUTĂȚI.

Ziua Reginei Zita. Mercuri, în 9 Mai n. fiind ziua nașterii Majestății Sale, Reginei noastre Zita, se va oficia serviciu divin la orele 9 în toate bisericile Sibiiului. E de dorit, ca din acest prilej, proprietarii de case se arboreze steaguri.

Sibiiul recunoșcător. În ședința de Joi a consiliului orașenesc din Sibiu, generalul german *Falkenhayn* a fost ales cetățean de onoare al orașului nostru și tot atunci s'a decis, ca piața Hermann din Sibiu să se numească în viitor piața *Falkenhayn*.

Comiți supremi decorați. Majestatea Sa Monarhul Carol a acordat comisarului guv. și comitelui suprem Dr. Nic. *Betegh* crucea pentru merite civile în război *clasa I. Această decorație, clasa II, este acordată domnului*

Frideric Walbaum, comite suprem al comitatului Sibiu, și comiților supremi din următoarele comitate: *Solnoc-Dobăca* și *Bistrița-Năsăud*. Târnavă mică, Hunedoara, Maramureș, Alba-inferioară și *Murăș-Turda*, și în sfârșit comitelui suprem dela *Murăș-Ozorhei*.

Domnul Alfred Drasche Lazar a fost numit din partea Majestății Sale, regelui nostru Carol, consilier ministerial. Pană acum era consilier ministerial de secție, dar cu titlul și caracterul de consilier ministerial. Domnul Drasche e împărțit de serviciu în secția prezidențială a domnului ministru-preșident și e conducător al biroului de presă.

Distincție. Ministrul de război, generalul de infanterie *Stöger Steiner*, este distins din partea monarhului nostru prin conferirea ordinului *Leopold* *clasa I* cu decorația de război și săbiile, drept recunoștință pentru conducerea cu succes deosebită a unui corp de armată împotriva dușmanului.

Circulează mai departe. Ministrul ungar de finanțe, în înțelegere cu cel austriac, a hotărât ca monetele de nickel a 20 fileri să circuleze, până la altă dispoziție, și de-acei încolo. Casele și oficiile statului sânt îndatorate să primească banii aceștia în deplina lor valoare nominală.

Înrolarea glogaților. Dela magistratul sibian primim următoarele: Cei obligați la serviciul de glogați au să se prezinte la asentarea, ce se va ținea Marți și Mercuri *în 8 și 9 Mai n. a. e.* în sala magistratului (Strada Măcelarilor nr. 2), la orele 7 și jumătate dimineață. Se cere ca cei ce se prezintă, să fie curat îmbrăcați și soalați. În cazul când cineva nu se înfățișează în zilele sus numite, are să fie adus cu forța și pedepsit. Aspiranții la dreptul de voluntariat, au să-și aducă documentele necesare și să le înainteze comisiunii de asentare.

Piele de oi și capre. Guvernul a ordonat, ca toate proviziunile de piei de oaie, miel și capră au să fie anunțate și predate institutului militar budapestan pentru primirea de piei.

Pertractări comerciale cu Germania. Scriu ziarele din Viena, că în curând se vor începe pertractările pentru legarea convențiilor comerciale cu Germania. Întai vor ținea pertractări ministrii austriaci între oiață, apoi ministrii austriaci cu cei ungari și după terminarea acestor pertractări se vor începe pertractările între monarhia noastră și Germania.

Despre pace. Zarele engleze vestese, că ministrul președinte *Lloyd George* se va pronunța, îndată după întrunirea camerei de jos, despre posibilitățile păcii.

În interesul mișcării de patronaj. Nu numai statul, ci și societatea împreună cu autoritățile autonome, poartă îndatorirea de a se îngriji de soarta invalizilor războiului și de a familiilor lor. Participarea continuă și organizată a societății, în mișcarea de a veni în ajutorul celor lipsiți, se face prin primirea funcțiunii de patron. Chemarea patronului este a sprijini familiile invalizilor, pe orfanii și văduve, cu fapta și cu sfatul, și a interveni la trebuință în afacerile lor, îmburătățindu-le situația. În considerare că si în orașul Sibiiului se găsesc numeroase familii, care nu trebuință neapărată de ajutor, magistratul nostru se adresează cu rugarea către toți locuitorii, bărbați și femei, să binevoiască a primi funcțiunea de patron, și a înștiința despre aceasta verbal sau prin o carte poștală, trimisă la magistrat. Anunțarea are să se facă până la 10 Mai a. e.

Muzeul științelor naturale. S'a deschis muzeul științelor naturale, și se poate vizita gratuit *Dumineca și Joi* între orele 11 înainte de ameză și 1 d. a. În alt timp se plătește intrarea cu 60 fileri, (pentru copii 20 fileri). Tinerimea școlară, sub conducerea învățătorului, are intrare liberă în muzeu (Strada *Reissenfel*) în orice zi.

Cutremure de pământ. Știri din Roma și Florența spun, că în zilele săptămânii trecute s'au întâmplat câteva cutremure de pământ pe țărmurile Adriatice și în Toscana. O localitate cu numele *Monterchi* lângă *Arezzo* este în mare parte distrusă. Mai multe cadavre s'au scos din ruine. Soldații dau mână de ajutor la opera de salvare atât în localitatea numită, cât și în alte comune atinse de cutremur.

Obligativitatea serviciului militar. Din *Newyork* se arună lui *Daily Telegraph*: camera a primit cu 237 voturi, contra 113 și 80 abțineri, proiectul de lege cu privire la introducerea serviciului militar obligator în America.

Pierderi. În luptele din primăvara aceasta, până în 25 April, listele engleze constată că armata Angliei a pierdut peste 101 mii de soldați, între cari se găsesc 36.140 prizonieri.

Poliția militară. Cu ziua de 1 Mai a. c. și-a început activitatea poliția militară organizată pe teritoriul comandi militare sibiene. Deși poliția aceasta este organizație curat militară, și are chemarea să susțină ordinea și disciplina între soldați, totuși este îndreptățită să ceară legitimația persoanelor aflate în vîrstă militară (18 până la 50 de ani). Pentru înconjurarea ori căror neplăceri, este consultat ca astfel de persoane să poarte la sine legitimația necesară. Polițiștii militari nu au semne exterioare deosebite, dar pentru Sibiu poartă la sine o legitimație cu stampla „K. u. k. Militäerpolizei in Nögysszeben“, și subscrisă de căpitanul *Csiby*.

Earăș alt generalissim. Francezii nu sânt mulțumiți cu rezultatul luptelor din săptămânile lui Aprilie. Din această cauză generalissimul *Nivelle*, urmașul lui *Joffre*, a trebuit să se despartă de postul său de comandant suprem, și să fie înlocuit cu generalul *Petain*.

Vapoare nimicite. După stabilire definitivă, puterile centrale au izbutit să cufunde în Martie a. c. cu totul 450 de vapoare comerciale, în conținut de 885 mii de tone greutate brută. Între vapoarele nimicite se află 345 vase dușmane, în conținut de 689 mii de tone, dintre care se vin pe partea Angliei 536 mii de tone. Cu totul a pierdut până acum *England* peste patru milioane de tone, sau 23 la sută din vasele comerciale avute la începutul războiului.

Spre luare aminte. Poliția orașului nostru înștiințează din nou, că orice stricăciuni comise în grădinile publice, — bună oară ruperea de flori, crengi ș. a. pe promenăzi, piețe și străzi, sau crestarea și murdărirea băncilor din grădiniile publice, precum și călcarea pajistei, — sânt strict oprite. Contravenienții se pedepsesc cu amendă până la 40 coroane, sau cu arest, și cu restituirea pagubelor. S'a observat, în zilele din urmă, că copii și servitoare fac stricăciuni în locurile numite. Părinții și stăpânii se invită a da celor din jurul lor instrucțiunile trebuincioase.

Gloante nevinovate. Un chemic american inventase, înainte cu câțiva ani, un fel de glonț, care ar fi avut menirea să reducă cruzimile războiului. Persoana atinsă de un astfel de glonț, în loc să fie rănită, este imediat cuprinsă de leșin, și rămâne în stare de inconștiență timp cam de 12 ore. Soldatul, lovit de minunatul glonț, poate ușor să cadă în mâinile dușmanului, unde se deșteaptă la o nouă viață. Păcat că invenția nu se încearcă în luptele războiului de astăzi.

Stările în armata Rusiei. Un atașat militar în *Haaga* a publicat, într-o gazetă neutră, conorbirea avută cu un căpitan rus, care spunea următoarele: Lipsa de activitate ofensivă domnește cam de multă vreme pe frontul rusesc. Cu cât se amână luptele mai mari, cu atât scade puterea de atac a armatei rusești. Demoralizarea trupelor este evidentă, și nu-i de mirat. Toate regimentele fac politică: aceasta formează astăzi ocupația principală a soldaților ruși, cuprinși de dorul d'a se întoarce acasă. A dicta pedepse disciplinare e imposibil, din motivul simplu că soldații aștează pe oricare comandant, dacă li se pare că-i prea aspru. Cnutul și mitralierele, cu care se trimeteau mai înainte trupele în luptă, acum nu se mai pot aplica.

Teatru german. O parte a Vienei din anul 1826 ni s'a arătat pe scena teatrului Sămbătă și *Duminecă* seara, în piesa cu cântece „*Das Dreimäderlhaus*“, — Viena că oamenii de atunci, cu cântecele din zilele acelea, compuse de *Schubert*, înuși cu rol activ în piesă. Publicul care a umplut teatrul în ambele seri s'a amuzat foarte bine, a răs, s'a înduioșat și a aplaudat din toată inima. Piesa se mai dă astăzi *Marți*, *8 Mai*, și *Joi*, *10 Mai*. Eri *Luni*, s'a dat comedia „*Die goldene Eva*“, iar mâine, Mercuri, se dă tragedia *Rosmersholm*, de *Ibsen*.

Bioscopul Apollo dă reprezentațiuni în Casa societății în fiecare zi de lucru la orele 6 și $8\frac{1}{4}$ seara, iar în *Dumineci* și sărbători la $3\frac{1}{2}$, 6 și $8\frac{1}{2}$. Programul pentru *Luni* și *Marți* e următorul: 1. „*Lume frivola*“, dramă americană senzatională în 4 acte. 2. „*Targul iubirei*“, dramă în 3 acte. Mercuri și *Joi*: Piese interesante, în rolul principal cu *Henry Porten*. Prețurile de intrare cele obicinuite.

Concurs.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Branișca, protopresbiteratul lîiei. se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima apariție în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt cele fașionate în coala B. pentru congruă.

Concurenții să-și înainteze cererile la subsemnatul oficiu în termenul deschis, și să se prezinte la biserică, pentru a face cunoștință cu poporul.

Deva, la 14 Martie 1917.

Oficiul protopresbiterat al tractului lîia în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Ioan Dobre, protopresbiter, adm. prot.

In editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl Teodor V. Păcățian redactorul „Telegrafului Român“ a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: Principiile fundamentale ale civilizațiunii. Educarea vouței în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Impărăția lui Dumnezeu.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu. Prețului unui exemplar e 1 cor. 50 fileri plus 15 fileri porto poștal.

Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

A apărut și se află de vânzare în Librăria arhidiecezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.

Predici

de Mihai Păcățian, protopresbiter

și alți preoți din ppresbiteratul B.-Comloșului.

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

A apărut:

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineața; rugăciune sfinței Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluește-mă Dumnezeule“ etc.; Simvolul credinței; tropae de cerere; rugăciune sfântului Efreim; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciune înainte de împărțășirea cu s. cuminecătura ale marelui Vasilie și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărțășirea cu s. cuminecătura; rugăciuni de seara și rugăciunea cinstitiei cruci.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată frumos, în culoare roșie, cu 60 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

In preajma examenelor!

Dela Librăria arhidiecezană, Sibiu, se pot procura:

- Propise pentru caligrafie, dictando și germană, o sută bucăți cor. 4—
Penițe aluminiu
Cerneală «Pelican»
Condeie ordinare și fine.

Cărți potrivite ca premii pentru școlari la examene.

In editura comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane a apărut:

Biblia mică

sau

părți alese din sfânta scriptură, testamentul vechiu și testamentul nou,

cu binecuvântarea Inaltpreasfinției Sale Domnului Ioan Mețianu, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și metropolit al românilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania.

Format plăcut 8° pe 272 pagini, cu următorul cuprins:

A. Testamentul vechiu.

I. Întâia carte a lui Moise. Facerea lumii. Păcatul lui Adam și al Evei. Pedeeapsa lor. Făgăduința Mesiei. Uciderea de frate a lui Cain. Următorii lui. Vestirea poporului. Facerea corabiei. Potopul se începe. Potopul se sfârșește. Avraam primește în cortul său pe ingeri, cari îi făgăduiesc fiu din Sara și i-se descopere periera Sodomei. Isav și Iacob, căsătoria lui Iacob. Iosif din pisma se vinde de frații săi. Iosif prin tâlcuirea visurilor lui Faraon se înalță la cinstea de Voevod. Călătoria lui Iacob în Egipt la fiul său Iosif.

II. A doua carte a lui Moise. Egipt. Nașterea creșterea, fuga și căsătoria lui Moise. Așezarea mielului Paștilor. Moartea celor întâi născuți, începutul egiptului. Săvârșirea egiptului. Periera egiptenilor în marea roșie. Moise primește sfințele zece porunci ale lui Dumnezeu. Intocmirea meseriașilor. Șerbarea Sămbetei. Tablele legii.

III. A treia carte a lui Moise. Leviticon. Sfințirea preoților. Tâlcuirea celor zece porunci și a altor legi.

IV. A patra carte a lui Moise. Numerile. Valeam vrea să blasteme pe Israeliteni. Asina lui vorbește. Legea despre bunurile de moștenire. Iisus Navi se pune în locul lui Moise povățuitor poporului.

V. A cincea carte a lui Moise. A doua lege. Repetirea celor zece porunci ale lui Dumnezeu. Moise predă diregătorii sa, și așază pe Iisus fiul lui Navi în locul său. Moartea lui Moise și ce urmează după aceea.

VI. Cartea lui Iisus Navi. Israel trece cu urme neudate prin Iordan. Cuprinderea și risipirea cetății Ierihonului.

VII. Cartea judecătorilor lui Israel. Vitejia prorociei Deborei, a lui Varac și a lui Iail. Învingerea lui Gedeon asupra lui Madiam. Vitejia, nunta și găcitura lui Samson.

VIII. Cartea I-a a împăraților. Înălțarea lui Samuil. Moartea lui Eli și a fiilor lui. Ungerea lui Saul de împărat. Lupta lui David cu uriașul Goliat.

IX. Cartea II-a a împăraților. Ungerea lui David de împărat.

X. Cartea III-a a împăraților. Căsătoria, rugăciunea și judecata lui Solomon. Biserica lui Solomon. Ihe ucide pe preoți lui Vaal.

XI. Cartea IV-a a împăraților. Cele cinci minni ale lui Elisei. Neeman se curată de boală.

XII. Cartea lui Iov. Nenorocirea și răbdarea lui Iov.

XIII. Psaltirea. Cântarea lui David când a scăpat din mână lui Saul.

XIV. Pildele lui Solomon. Lauda înțelepciunii în vieța omenească. Lauda mamei muncitoare.

XV. Ecclesiastul lui Solomon. Toate-și au vremea lor. Mijloacele fericirii

XVI. Eremia. Vedenia despre smoachine.

XVII. Daniil. Daniil tâlcuiește visul lui Navuhodonosor. Scăparea din groapa leilor.

XVIII. Provoeu lui Iona. Chemarea, neascultarea și pedeapsa lui Iona. Rugăciunea lui Iona pentru scăpare.

XIX. Tovie. Rugăciunea bătrânului Tovie, a Sarei și ascultarea rugăciunii lor. Voia din urmă a lui Tovie și sfătuire către fiul său.

XX. Iudita. Iscusitul îndemn și bunul sfat al Iuditei către bătrânii poporului. Tăierea capului lui Oulfem. Mulțămia Iuditei și a poporului ei.

XXI. Cartea înțelepciunii lui Solomon. Rugăciunea către Dumnezeu pentru înțelepciune.

XXII. Cartea înțelepciunii lui Iisus fiului lui Sirach. Despre ascultarea pruncilor către părinți, și despre adevărata smerenie. Lauda femeilor bune, și mustrearea celor rele.

XXIII. Cărțile Macaveilor. Despre nedumnezeirea și tirănia lui Antioch. Despre statornicia celor șapte frați Macavei și a mamei lor.

B. Testamentul nou.

Nașterea lui Ioan Botezătorul. Bunavestire. Nașterea lui Iisus. Întimpinarea Domnului. Magii dela răsărit. Fuga la Egipt. Botezul lui Iisus. Ispitirea lui Iisus. Nunta din Caana. Samarineanca la puțul lui Iacob. Slăbănogul dela lacul Viteza. Cuvântarea de pe munte. Învierea tinărului din Nain. Învierea fetei lui Iair. Schimbarea la față. Vindecarea orbului din naștere. Samarineanul cel îndurat. Cina cea mare. Fiul cel rătăcit. Bogatul și Lazăr cel sărac. Vameșul și Fariseul. Zacheu și Vameșul. Filerii văduvei. Pilda Sămănătorului. Învierea lui Lazăr. Întrarea în Ierusalim. Cina cea de taină. Iisus în grădina Getsiman. Iisus înaintea Arhierilor. Patimile, răstignirea, moartea, înmormântarea lui Iisus.

Se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată solid și frumos cu 3 cor. + 20 fileri porto.

Revânzătorilor li se dă rabat 15%.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineața; rugăciune sfinței Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluește-mă Dumnezeule“, etc.; rugăciunile mesei; Simvolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune sfinței cruci rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată în culoare roșie și vânată cu 40 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Prețului profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte cores-punzătoare nu numai pentru trebuințele sufletești ale ori cărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din reșboi, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Acaftistul

Preșfintei Născătoarei de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea Inalt Preasfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop-metropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

În aceasta ediție augmentată, (474 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezeieștii Liturgii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai înainte de Ispovedanie. Învățătură pentru Ispovedanie. Rugăciunile sfinței cuminecături. Rugăciunile după sfânta cuminecătură. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos. Canon de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciunea de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul preșfintei de Dumnezeu Născătoare. Canon de mulțămăită către preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstitul Pa-racelis al preșfintei Născătoarei de Dumnezeu. Canon de rugăciune către Ingerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă către toate puterile cerești și către toți sfinții. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocașii. Culegere de rugăciuni la felurite întâmplări. Sinaxariu pentru tot anul. Pascălia până la anul 1960 cu explicare.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată solid și cu gust, în culoare roșie, cu 2 cor. 50 fil. porto 20 fil. Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

La Librăria arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, culoare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, iut aceiaș și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat 200 cor.

Aceiaș legătura cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat 180 cor.

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat 150 cor.

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimați evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite cu cutie de păstrat 50 cor.

Evangelia legată în piele roșie cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată foile colorate galben, 40 cor.

Din cauza scumpirii materialului, s'a urcat prețul.

„Biblioteca Șaguna“

Redactată de Dr. I. Lupaș, Săliște.

Nr. 16-36.

Mângăiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Lupaș

și alți preoți din protopopiatul Săliștei.

Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu-Nagyszeben.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 2.—, legat cor. 2.60, porto 20 fileri.

In editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit

revăzută la însărcinarea comisiunii, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Roșca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenției Sale și Inaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolara, sub titlul: „Τὰ συμβολικὰ βιβλία“. Atena. 1883.

În aceasta ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefața“ revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isvoarele considerate, se publică și o parte din „Pre-cuvântarea“ arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia metropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolice.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde broșată, cu prețul de 2 cor. 50 fil.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Frumoasa din Nor

și alte povești

de

E. Hodoș.

Prețul 2.50 cor. + porto 20 bani.